

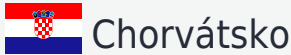
[Domovská Stránka](#) > ... > [Súdne Konania](#) > [Občianskoprávne Veci](#) > [Vykonávanie Dôkazov](#) > Croatia

Vykonávanie dôkazov

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Pravidlá týkajúce sa dokazovania a predkladania, výberu, zhromažďovania, preskúmania a posudzovania dôkazov v občianskych súdnych konaniach sú stanovené v článkoch 219 až 276 Občianskeho súdneho poriadku (*Zakon o parničnom postupku, ďalej len „ZPP“*) [*Narodne novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky) č. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – konsolidované znenie, 25/13, 89/14 – rozhodnutie Ústavného súdu Chorvátskej republiky (*Ustavni sud Republike Hrvatske*), 70/19 a 80/22 (ZPP)].

Všeobecným pravidlom je, že každý účastník konania musí uviesť skutočnosti a predložiť dôkazy, na ktorých sa zakladá jeho tvrdenie alebo ktorými napáda vyhlásenia a dôkazy protistrany, čo znamená, že v chorvátskom (občianskom) procesnom práve zásada práva na vypočutie pri zhromažďovaní skutočností a predkladaní dôkazov prevažuje.

Preto musí každý účastník konania dokázať pravdivosť vyhlásení o existencii skutočností, ktoré sú pre neho priaznivé, na ktorých sú založené jeho tvrdenia (a námietky), pokiaľ zákon nestanovuje inak.

Súd je spravidla oprávnený stanoviť iba skutočnosti, ktoré účastníci konania uviedli, a vziať do úvahy len dôkazy, ktoré predložili. Vo výnimočných prípadoch je súd oprávnený (a povinný) stanoviť skutočnosti, ktoré účastníci konania neuviedli, a vykonať dôkazy, ktoré nepredložili, iba ak má podozrenie, že účastníci konania majú v úmysle uplatniť si nároky, ktoré nie sú oprávnení si uplatniť.

Ak na základe predložených dôkazov (článok 8 ZPP) súd nemôže s istotou stanoviť skutočnosť, rozhodne o existencii tejto skutočnosti uplatnením pravidiel o dôkaznom bremene.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Dôkazy zahŕňajú všetky skutočnosti dôležité pre vydanie rozhodnutia.

Nie je potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré účastník konania v priebehu konania uznal pred súdom, ale súd môže takisto nariadiť predloženie dôkazov o týchto skutočnostiach, ak sa domnieva, že ich uznaním sa účastník konania snaží o uplatnenie nároku, ktorý nie je oprávnený si uplatniť (článok 3 tretí odsek ZPP).

Okrem toho sú právne normy oslobodené od dôkazov, pretože sa na ne vzťahuje pravidlo, podľa ktorého sa predpokladá, že súd právo pozná (*iura novit curia*).

Nie je potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe. Je však prípustné dokázať, že určitá skutočnosť nie je všeobecne známa.

Skutočnosti, ktorých existencia sa predpokladá zákonom, sa nemusia dokazovať, ale je možné dokázať, že neexistujú, pokiaľ zákon nestanovuje inak. V súlade s tým pravidlá o vyvrátených domnienkach (*praesumptiones iuris*) uľahčujú dôkazy, pretože účastník konania, ktorý sa opiera o právne relevantnú skutočnosť, nie je povinný dokázať existenciu takejto skutočnosti priamo. Stačí sa odvolať na všeobecnú právnu normu obsiahnutú vo vyvrátenej domnienke a účastník konania, ktorý tvrdí, že všeobecnú normu obsiahnutú vo vyvrátenej domnienke nie je možné uplatniť na konkrétny prípad, to musí dokázať.

Existujú však prípady, v ktorých zákon nepovoľuje neexistenciu skutočností, pri ktorých zákon predpokladá, že sú dokázané (*praesumptiones iuris et de iure*), ak je súd povinný dospieť k záveru, že predmetná právne relevantná skutočnosť existuje.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Úlohou súdu je presvedčiť sa o existencii alebo neexistencii skutočností, na ktorých sa zakladá uplatňovanie právnych predpisov. ZPP neobsahuje explicitné ustanovenia o pravdepodobnosti, ale stupeň pravdepodobnosti by sa mal zvýšiť pomerne k dôležitosti opatrenia, ktoré sa má prijať, s prihliadnutím na štádium konania, v ktorom sa rokuje a rozhoduje o konkrétnej procesnej otázke, a na procesné dôsledky, ktoré budú nasledovať, ak sa zistí, že určité skutočnosti existujú alebo neexistujú.

Podľa všeobecného pravidla o voľnom posudzovaní dôkazov súd rozhodne podľa vlastného presvedčenia o tom, ktoré skutočnosti sa majú dokázať, na základe svedomitého a dôkladného posúdenia všetkých dôkazov predložených jednotlivo a ako celok a s prihliadnutím na výsledky celého konania.

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

Ako už bolo uvedené, chorvátsky (občiansky) súdny poriadok je prevažne *inter partes*, čo znamená, že účastníci konania môžu zhromaždiť skutočnosti a vykonávať dôkazy z vlastnej iniciatívy a súd je oprávnený stanoviť skutočnosti, ktoré účastníci konania neuviedli, a vykonávať dôkazy, len ak má podozrenie, že účastníci konania majú v úmysle uplatniť si nároky, ktoré nie sú oprávnení si uplatniť (článok 3 tretí odsek ZPP).

Po skončení prípravného pojednávania súd prijme rozhodnutie o ukončení prejudiciálneho konania.

Súd ukončí prejudiciálne konanie a uskutoční a ukončí hlavné pojednávanie v rámci prípravného pojednávania, ak sa domnieva, že je to možné vzhľadom na okolnosti prípadu.

Ak sa súd domnieva, že nie je možné ukončiť prejudiciálne konanie a uskutočniť a ukončiť hlavné pojednávanie v rámci prípravného pojednávania, vypracuje plán vedenia konania.

Plán vedenia konania musí obsahovať:

- zhrnutie sporných skutkových a právnych otázok,
- dôkazy na preukázanie sporných skutočností,
- lehotu na získanie ďalších potrebných dôkazov,
- lehotu pre účastníkov konania na predloženie písomných pripomienok k podaniam protistrany a k zisteniam a stanoviskám znalcov,
- dátum a čas konania hlavného pojednávania.

Ak si hlavné pojednávanie vyžaduje niekoľko vypočutí, súd sa pred stanovením dátumu a času každého ďalšieho vypočutia v rámci hlavného pojednávania poradí s účastníkmi konania, pričom sa bude usilovať zabezpečiť primeranú dĺžku konania.

Súd prijíma plán vedenia konania prostredníctvom rozhodnutia obvykle na prvom vypočutí v rámci konania. Pred prijatím rozhodnutia o pláne vedenia konania súd umožní účastníkom konania vyjadriť sa k plánu na pojednávaní.

Vo výnimočných prípadoch, ak jeden z účastníkov konania nie je prítomný na vypočutí, na ktorom sa prerokúva

plán vedenia konania, súd môže vypracovať plán vedenia konania bez porady s neprítomným účastníkom.

V priebehu súdneho konania môže súd zmeniť plán vedenia konania za predpokladu, že dal účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k zmene. Ak zmeny plánu neovplyvnia lehoty na akcie zo strany účastníkov konania, súd môže plán zmeniť bez predchádzajúcej porady s účastníkmi konania.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Súd rozhodne, ktoré predložené dôkazy sa majú zobrať do úvahy na stanovenie rozhodujúcich skutočností.

Ak súd prijal ponuku dôkazov od účastníka konania, spravidla začne s vykonávaním uvedených dôkazov.

V sporoch prejednávanych komorou (*vijeće*) sa dôkazy vykonávajú na hlavnom pojednávaní pred komorou, ale komora môže z dôležitých dôvodov rozhodnúť, že určité dôkazy je potrebné vykonať pred predsedom komory alebo pred sudcom dožiadaného súdu (dožiadaným sudcom). V takom prípade sa na hlavnom pojednávaní prečíta záznam o vykonanom dôkaze.

Samosudca alebo predseda komory vedie hlavné pojednávanie, vypočúva účastníkov konania a vykonáva dôkazy, ale súd nie je viazaný rozhodnutím o vedení pojednávania, čo okrem iného znamená, že nie je viazaný rozhodnutím o prijatí alebo zamietnutí ponúk dôkazov predložených účastníkmi konania.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Podľa ustanovení ZPP súd zamietne predložené dôkazy, ktoré nepovažuje za relevantné, a v rozhodnutí uvedie dôvody zamietnutia.

ZPP neobsahuje osobitné ustanovenia o možnosti zamietnutia neprípustných dôkazov alebo dôkazov, ktoré nemožno vykonať nákladovo efektívne. V sporoch pred mestským súdom (*općinski sud*) s hodnotou nepresahujúcou 10 000 chorvátskych kún a v sporoch pred obchodným súdom (*trgovački sud*) s hodnotou nepresahujúcou 50 000 chorvátskych kún však môže súd, ak usúdi, že stanovenie skutočností dôležitých pre urovanie sporu by viedlo k neprimeraným ťažkostiam a nákladom, rozhodnúť o existencii takýchto skutočností na základe voľného posúdenia s prihliadnutím na dokumenty, ktoré účastníci konania predložili, a ich svedectvo, ak súd predložil dôkazy vypočutím účastníkov konania.

V ustanoveniach ZPP sa stanovuje aj lehota pre účastníkov konania na uvedenie všetkých skutočností a predloženie ponúk dôkazov. V priebehu riadneho občianskeho súdneho konania musí každý účastník konania v žiadosti a v odpovedi na žiadosť najneskôr na prípravnom pojednávaní uviesť všetky skutočnosti, ktoré zdôvodňujú jeho nárok, predložiť dôkazy potrebné na stanovenie skutočností, ktoré predložil, a vyjadriť svoje stanovisko k vyhláseniam o skutočnostiach a dôkazoch ponúknutých protistranou. Počas hlavného pojednávania môžu účastníci konania predložiť nové skutočnosti a dôkazy len vtedy, ak ich bez vlastného zavinenia nedokázali poskytnúť alebo predložiť pred ukončením predchádzajúceho konania.

Súd nevezme do úvahy nové skutočnosti a dôkazy, ktoré účastníci konania v dôsledku vlastného zavinenia poskytnú alebo predložia počas hlavného pojednávania.

Viac informácií o dôkazoch a vykonaní dôkazov v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu nájdete v informačnom hárku s názvom „[Veci s nízkou hodnotou sporu – Chorvátska republika](#)“.

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

V ZPP sa stanovujú tieto dôkazy: obhliadka miesta, listinné dôkazy, svedkovia, znalci a vypočutie účastníkov konania.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Svedkom je každá fyzická osoba, ktorá je schopná poskytnúť informácie o skutočnostiach, ktoré sa dokazujú.

Svedkovia sa vypočúvajú jednotlivo a bez prítomnosti iných svedkov, ktorí majú byť vypočutí neskôr, a sú povinní odpovedať ústne.

Svedok je najprv poučený o tom, že je povinný hovoriť pravdu a že nesmie nič opomenúť. Potom je upozornený na dôsledky poskytnutia nepravdivého svedectva. Okrem toho sa svedkovi vždy položí otázka, ako vie o skutočnostiach, o ktorých svedčí.

Znalec musí mať rovnaké kvality ako svedok, to znamená, že musí byť schopný pozorovať, spomínať a opisovať, a navyše musí mať aj odborné znalosti.

Určení znalci, ktorí sú predvolaní súdom, sa musia dostaviť na výsluch a predložiť svoje zistenia a stanovisko.

Z toho vyplýva, že úloha znalcov v sebe zahŕňa stanovenie zistení a stanovísk. Súd určí, či znalec predloží svoje zistenia a stanoviská len ústne na pojednávaní alebo ich predloží aj písomne pred pojednávaním. Súd stanoví lehotu na predloženie písomných zistení a stanovísk, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní.

Znalec musí vždy svoje stanovisko vysvetliť.

Súd poskytne účastníkom konania písomné zistenia a stanovisko najneskôr 15 dní pred pojednávaním, na ktorom majú byť vypočuté.

V ZPP sa nerozlišuje medzi postupmi vypočúvania svedkov a vypočúvania znalcov a nestanovujú sa v ňom žiadne osobitné procesné ustanovenia v tejto súvislosti.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy, samotní účastníci konania musia predložiť dokument, o ktorý sa opierajú ako o dôkaz svojho vyhlásenia.

Dokument, ktorý bol vydaný v predpísanej forme štátnym orgánom v rámci jeho oblasti zodpovednosti, a dokument vydaný právnickou alebo fyzickou osobou v uvedenej forme, ktoré konali v rámci výkonu svojich verejných právomocí pridelených zákonom alebo predpisom založeným na zákone (verejný dokument), sa považuje za dokazujúci pravdivosť toho, čo osvedčuje alebo upravuje.

Ostatné dokumenty majú rovnakú dôkaznú hodnotu, ak podľa osobitných predpisov je ich dôkazná hodnota rovnocenná dôkaznej hodnote verejných dokumentov.

Je prípustné dokázať, že skutočnosti uvedené vo verejných dokumentoch sú nepravdivé alebo že dokument bol vypracovaný nesprávne.

Ak súd pochybuje o pravosti dokumentu, môže požiadať orgán, od ktorého má pochádzať, aby sa k nemu vyjadril.

Pokiaľ nie je v medzinárodnej dohode uvedené inak, riadne overené zahraničné verejné dokumenty majú podľa podmienky reciprocity rovnakú dôkaznú hodnotu ako vnútroštátne verejné dokumenty.

V ZPP sa takisto stanovujú pravidlá doručovania dokumentov (povinnosti poskytovať dokumenty), ktoré závisia od toho, či je dokument vo vlastníctve účastníka konania, ktorý sa naň odvoláva, protistrany, štátneho orgánu alebo organizácie vykonávajúcej verejnú moc alebo tretej osoby (fyzickej alebo právnickej osoby).

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

Podľa všeobecného pravidla o voľnom posudzovaní dôkazov uplatňovaného v chorvátskom (občianskom) procesnom práve súd podľa vlastného presvedčenia rozhodne, ktoré skutočnosti považuje za dokázané, na základe svedomitého a náležitého posúdenia všetkých dôkazov predložených jednotlivo a ako celok a pri zohľadnení výsledkov celého konania.

V súlade s tým neexistuje žiadne pravidlo, podľa ktorého by určité dôkazy mali väčšiu váhu alebo význam ako iné, hoci v praxi sa dokumenty považujú za spoľahlivejšie (ale nie dôležitejšie) ako iné dôkazy (svedkovia, vypočutia).

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Nie, v ZPP sa nestanovuje, že určité spôsoby dokazovania sú povinné na stanovenie určitých skutočností. V súlade so zásadou *inter partes* sú účastníci konania oprávnení predložiť dôkazy a súd posúdi, ktoré predložené dôkazy vykoná na účely stanovenia príslušných skutočností.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Každá osoba predvolaná ako svedok je povinná dostaviť sa na výsluch a ak sa v ZPP nestanovuje inak, je povinná svedčiť. Preto je svedectvo, ktoré v sebe zahŕňa povinnosť dostaviť sa na súd, vypovedať a hovoriť pravdu, všeobecnou povinnosťou každej osoby. Svedkovia, ktorí z dôvodu vysokého veku, choroby alebo vážnych telesných postihnutí nie sú schopní dostaviť sa na výsluch, sa vypočujú v ich vlastnom domove.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Osoba, ktorá by svojím svedectvom porušila povinnosť mlčanlivosti v súvislosti s úradným alebo vojenským tajomstvom, nesmie byť vypočutá ako svedok, pokiaľ ju príslušný orgán nezbaví takejto zodpovednosti.

Svedok môže odmietnuť vypovedať:

- o niečom, čo mu účastník konania zveril ako svojmu splnomocnenému zástupcovi,
- o záležitostiach, s ktorými sa účastník konania alebo iná osoba priznali svedkovi, ktorý vystupoval ako náboženský svedník,
- o skutočnostiach, ktoré sa svedok dozvedel ako advokát, lekár alebo pri výkone akéhokoľvek iného povolania alebo akejkoľvek inej činnosti, ak existuje povinnosť zachovávať mlčanlivosť o tom, čo sa dozvedel pri výkone uvedeného povolania alebo činnosti.

Samosudca alebo predseda komory informuje tieto osoby o možnosti odmietnuť vypovedať.

Svedok môže odmietnuť odpovedať na jednotlivé otázky z presvedčivých dôvodov, najmä ak by odpovedaním na takúto otázku vystavil závažnej hanbe, značnej materiálnej škode alebo trestnému stíhaniu seba alebo svojho priameho pokrvného príbuzného do akéhokoľvek stupňa alebo nepriameho pokrvného príbuzného do tretieho stupňa vrátane svojho manželského partnera alebo manželských príbuzných do druhého stupňa – a to aj keď sa manželstvo skončilo – a svojho poručníka alebo poručenca, adoptívneho rodiča alebo adoptované dieťa.

Samosudca alebo predseda komory informuje svedka o tom, že môže odmietnuť odpovedať na položené otázky.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Áno, je to možné. Ak sa svedok, ktorý bol riadne predvolaný, nedostaví bez vysvetlenia alebo ak takýto svedok opustí miesto, kde má byť vypočutý, bez povolenia alebo akéhokoľvek opodstatneného dôvodu, súd mu môže nariadiť nútený návrat na vlastné náklady a môže takisto uložiť peňažnú pokutu v rozmedzí od 500 do 10 000 chorvátskych kún.

Ak sa svedok dostaví a odmietne vypovedať alebo odpovedať na určité otázky po tom, čo bol informovaný o dôsledkoch, ktoré z toho vyplývajú, a súd sa domnieva, že dôvody jeho odmietnutia odpovedať sú neopodstatnené, môže mu uložiť peňažnú pokutu v rozmedzí od 500 do 10 000 chorvátskych kún; ak svedok stále odmieta vypovedať, súd ho môže zadržať. Svedok je zadržaný dovtedy, kým nesúhlasí s vypovedaním alebo kým sa jeho svedectvo nestane zbytočným, ale najdlhšie na jeden mesiac.

Ak svedok následne poskytne vysvetlenie svojej neprítomnosti, súd zruší svoje rozhodnutie o pokute a môže oslobodiť svedka od uhradenia nákladov v plnej výške alebo čiastočne. Súd takisto môže zrušiť svoje rozhodnutie o pokute, ak svedok následne súhlasí s vypovedaním.

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Informácie o oslobodení od všeobecnej povinnosti svedčiť v súvislosti s úradným alebo vojenským tajomstvom, t. j. o práve osôb vykonávajúcich osobitné činnosti odmietnuť vypovedať a práve odmietnuť odpovedať na osobitné otázky, sú uvedené v bode 9.

Vo všeobecnosti môžu byť ako svedkovia vypočuté iba osoby, ktoré sú schopné poskytnúť informácie o skutočnostiach, ktoré sa dokazujú, a súd rozhodne o schopnosti osoby svedčiť na individuálnej báze.

Osoba nemôže byť svedkom, ak je priamo zapojená do konania ako účastník alebo ako zákonný zástupca účastníka konania, zatiaľ čo splnomocnený zástupca účastníka konania môže byť vypočutý ako svedok.

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Každý svedok musí byť vypočúvaný individuálne, a nie v prítomnosti svedkov, ktorí majú byť vypočutí neskôr. Svedok je povinný odpovedať ústne.

Svedok je najprv poučený o tom, že je povinný hovoriť pravdu a že nesmie nič opomenúť. Potom je upozornený na dôsledky poskytnutia nepravdivého svedectva.

Svedok bude potom požiadaný, aby uviedol svoje meno, priezvisko, osobné identifikačné číslo, meno otca, svoje zamestnanie, adresu, miesto narodenia, vek a vzťah k účastníkom konania.

Po týchto všeobecných otázkach bude svedok požiadaný, aby uviedol všetko, čo vie, o skutočnostiach, o ktorých má svedčiť, a potom mu môžu byť položené otázky na potvrdenie, doplnenie alebo vysvetlenie. Nie je dovolené klásť otázky, ktoré už obsahujú odpoveď na otázku.

Svedkovi je vždy položená otázka, ako vie o skutočnostiach, o ktorých svedčí.

Svedkovia, ktorých svedectvá sú v rozpore s dôležitými skutočnosťami, môžu byť vypočúvaní tvárou v tvár. Vypočúvajú sa jednotlivito v súvislosti s každou okolnosťou, v prípade ktorej existuje rozpor, a ich odpovede sa zaznamenávajú do zápisnice.

Chorvátska republika nemá žiadne osobitné ustanovenia upravujúce vykonávanie dôkazov prostredníctvom videokonferencie. Ustanovenia článkov 126a až 126c ZPP však predstavujú základ pre takúto metódu vypočúvania, t. j. súdne pojednávania môžu byť zvukovo zaznamenané. Rozhodnutie o zaznamenaní prijíma súd z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť účastníkov konania. Spôsob uchovávanía a prenosu zvukových záznamov, technické podmienky a spôsob zaznamenávania upravuje rokovací poriadok súdu.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Podľa ZPP sa rozhodnutie súdu nesmie zakladať na nezákonne získaných dôkazoch (nepripustných dôkazoch).

Súd môže prijať rozhodnutie, ktorým povolí vykonanie neprípustných dôkazov, a môže preskúmať takéto dôkazy, ak to považuje za potrebné na preukázanie vecnej skutočnosti. Pri rozhodovaní o prípustnosti dôkazov súd zväží porušenie vyplývajúce z vykonania neprípustných dôkazov oproti záujmu o úplné a presné zistenie skutočností v rámci konania.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Účastníci konania nemôžu byť vypočutí ako svedkovia; v ustanoveniach ZPP sa však stanovuje vypočutie účastníkov konania ako jeden z dôkazov, ak neexistujú iné dôkazy alebo ak napriek iným predloženým dôkazom to súd považuje za potrebné na stanovenie dôležitých skutočností.

Ustanovenia ZPP o vykonávaní dôkazov zo strany svedkov sa vzťahujú na vypočutie účastníkov konania, pokiaľ nie je uvedené inak.

4 Uviedol tento členský štát v súlade s článkom 2 ods. 1 nariadenia o

vykonávaní dôkazov iné orgány príslušné na vykonávanie dôkazov na účely súdneho konania v občianskych alebo obchodných veciach podľa tohto nariadenia? Ak áno, v akých konaniach sú oprávnené vykonávať dôkazy? Môžu len dožiadať o vykonanie dôkazov alebo môžu takisto pomáhať pri vykonávaní dôkazov na základe dožiadania od iného členského štátu? Pozri aj informovanie podľa článku 2 ods. 1 nariadenia o vykonávaní dôkazov.

Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia o vykonávaní dôkazov sú súdy jedinými orgánmi, ktoré Chorvátska republika určila ako príslušné na vykonávanie dôkazov na účely súdneho konania v občianskych a obchodných veciach.

■ Posledná aktualizácia: 13/04/2023

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.